

John Ronald Reuel Tolkien

John Ronald Reuel Tolkien (3. ledna 1892 – 2. září 1973) byl anglický spisovatel, filolog a univerzitní profesor, nejvíce známý jako autor *Hobita* a *Pána prstenů*. Na Univerzitě v Oxfordu působil v letech 1925–1945 jako profesor staré angličtiny, v letech 1945–1959 pak jako profesor anglického jazyka a literatury. Byl význačným jazykovědcem a znalcem staré angličtiny a staré severštiny. Spolu s nejbližším přítelem C. S. Lewisem byl členem literárního diskusního klubu Inklings („Tušitelé“ nebo „Inkoustáta“). 28. března 1972 obdržel od královny Alžběty II. Řád britského impéria.

Kromě *Hobita*, *Pána prstenů*, vědeckých pojednání a překladů zahrnuje Tolkienovo dílo množství textů z pozůstalosti o historii fiktivního světa Středozemě, v níž se *Hobit* a *Pán prstenů* odehrávají. Část z nich pod názvem *Silmarillion* uspořádal a vydal autorův syn Christopher. Tolkien pro všechny tyto příběhy používal slovo *legendárium*. Zbylá Tolkienova díla jsou pohádky a příběhy původně vyprávěné jeho dětem a nevztahují se přímo ke Středozemí. Pro neutuchající popularitu a vliv je Tolkien často považován za nejdůležitějšího z otců žánru moderní hrdinské fantasy.

Životopis

Rodina a mládí

Tolkien se narodil v Bloemfonteinu, hlavním městě Oranžského svobodného státu (dnes provincie Svobodný stát Jihoafrické republiky), Arthuru Tolkienovi, řediteli tamní bankovní pobočky, a jeho ženě Mabel Tolkienové (rozené Suffieldové). Tolkienova rodina pocházela ze Saska, ale žila v Anglii už od 18. století. Příjmení *Tolkien* je poangličtěnou verzí *Tollkühn* (tj. německy *tollkühn*, „šíleně smělý“). Jméno profesora Rashbolda v *The Notion Club Papers* (příběh z IX. svazku *The History of Middle-earth*) je vtipem narážejícím na tuto skutečnost, neboť v angličtině znamená totéž. O křestních jménech jeho otec Arthur 4. ledna 1892 napsal své matce: „... Bude mít první jméno 'John' po dědečkovi, dohromady asi John Ronald Reuel. Mab chce, aby se jmenoval Ronald, a já chci zachovat Johna a Reuela...“ Tolkien měl pouze jednoho sourozence, bratra Hilaryho Arthura Reuela Tolkiena, který se narodil 17. února 1894.

Ve věku tří let odcestoval do Anglie spolu s matkou, která nemohla přivyknout africkému podnebí. Nejprve bydleli u příbuzných na farmě Bag End v Worcestershire, což bylo

pravděpodobně inspirací pro název Dno pytle v jeho knihách. Otec však v Jižní Africe onemocněl revmatickou horečkou a zemřel na krvácení do mozku. Ztráta živitele rodiny přinutila Tolkienovu matku krátce žít u jejích rodičů v Birminghamu, v roce 1896 se přestěhovali do vesnice Sarehole (nyní součást Birminghamu). Spolu s bratrem trávil hodiny zkoumáním starého vodního mlýnu v Sarehole a močálu v Moseley. Zázitky z dětství byly později zdrojem inspirace pro scenérie v jeho knihách.

Mabel Tolkienová učila své dva syny a Ronald, jak se mu doma říkalo, byl dychtivým žákem. Získal rozsáhlé znalosti botaniky, ale nejoblíbenějšími hodinami byly lekce jazyků. Matka ho proto naučila velmi záhy základům latiny. Ve věku čtyř let uměl číst a brzy nato i psát. Krátce navštěvoval Školu svatého Filipa, absolvoval Školu krále Edwarda v Birminghamu i Exeterskou kolej v Oxfordu.

V roce 1900 konvertovala matka spolu se svou sestrou navzdory bouřlivým protestům jejich převážně baptistické rodiny ke katolictví. V roce 1904, když bylo Tolkienovi 12 let, zemřela na cukrovku. Martyrium, které podstoupila pro svou víru, pocítoval po zbytek života jako závazek s hlubokým vlivem na vlastní katolictví. Tolkienův zápal pro víru lze doložit dopisy C. S. Lewisovi během jeho obrácení na křesťanství, v nichž vyjádřil své křesťanské hodnoty.

Jako sirotek byl vychováván knězem Francisem Xavierem Morganem z birminghamské Oratoře ve čtvrti Edgbaston, jemuž matka své syny před smrtí svěřila, aby jim poskytl dobrou katolickou výchovu. Zdejší architektuře dominovala 29 m vysoká budova známá jako *Perrott's Folly* a blízko ní stojící pozdější viktoriánská věž, část edgbastonské vodárny, které pravděpodobně ovlivnily představy různých temných věží v jeho pracích.

Když mu bylo 16, zamiloval se do Edith Brattové (později se stala předlohou pro postavu Lúthien) a navzdory mnoha překážkám se s ní oženil. Po celý zbytek života zůstala jeho jedinou láskou.

Dospělost

V roce 1911 začal studovat na Oxfordské univerzitě, v únoru 1913 absolvoval zkoušky Honour Moderations, dosáhl sice jen hodnocení druhé třídy, ale jeho práce ze srovnávací filologie byla ohodnocena jako bezchybná. Přešel tedy na studium anglistiky a roku 1915 dosáhl akademického titulu první třídy a dne 22. března 1916 se John Ronald Reuel Tolkien oženil s **Edith Brattovou**. Zuřila první světová válka a Tolkien byl povolán do armády k Lancashirským střelcům, kde sloužil jako nadporučík. Mnoho jeho spolubojovníků a většina blízkých přátel padlo v bojích. Tolkien se účastnil bitvy u Sommy, kde se v říjnu 1916 nakazil zákopovou horečkou, byl repatriován a strávil pak většinu roku 1917 v nemocnici.

Během zotavování začal pracovat na *Knize ztracených příběhů* (*The Book of Lost Tales*), sérii pohádkových příběhů založených na milované mytologii a folklóru. Bojů se pro otřesené zdraví již neúčastnil, roku 1917 a 1918 působil jako důstojník v zázemí a byl povýšen na poručíka.

Po válce pracoval Tolkien nejprve na *Novoanglickém slovníku* (*New English Dictionary*, nyní *Oxford English Dictionary*). V roce 1920 se přestěhoval do Leedsu, kde na katedře angličtiny tamní univerzity dosáhl (1924) titulu profesora, ale roku 1925 se vrátil zpět do Oxfordu, kde byl jmenován profesorem anglosaštiny. Roku 1945 se na Mertonově koleji v Oxfordu stal profesorem anglického jazyka a literatury a zůstal zde až do svého odchodu do penze v roce

1959. Aby měl více klidu v době, kdy se již stával slavným spisovatelem, odstěhoval se do Bournemouthu na jižním pobřeží Anglie.

Tolkien a Edith sdíleli hlubokou lásku k rodině, měli spolu čtyři děti, které pojmenovali **John Francis Reuel** (17. listopadu 1917 – 22. ledna 2003), **Michael Hilary Reuel** (říjen 1920 – 1984), **Christopher John Reuel** (* 21. listopadu 1924) a **Priscilla Anne Reuel** (* 1929). Tolkien byl jako otec nesmírně laskavý a chápavý, mezi projevy lásky, za něž se nikdy nestyděl, patří i pohádkové příběhy s ilustracemi, které pro děti vytvářel, například dobrodružství malého psíka Rovera, dobrodružství Toma Bombadila, historky o nezlomném darebákovi „Lepiči plakátů“, vznešenější Farmář Giles z Hamu a především každoroční dopisy od vánočního dědečka.

Po smrti své ženy Edith 29. listopadu 1971 se Tolkien se odstěhoval zpět na Merton Street. 28. března 1972 obdržel od královny Alžběty II. Řád britského impéria a Oxfordská univerzita mu udělila čestný doktorát z literatury.

Dne 2. září 1973 John Ronald Reuel Tolkien ve věku 81 let zemřel. Na náhrobku v Oxfordu na hřbitově Wolvercote, kde je pochován on i jeho žena, jsou u jejich jmen vytesána i jména Berena a Lúthien.

Dílo

Tolkien rád vymýšlel fantastické příběhy pro pobavení svých dětí. Každé Vánoce pro ně psal dopisy typickým trasalavým písmem vánočního dědečka (*Father Christmas*, v překladu S. Pošustové „Děda Mráz“) a vybudoval tak sérii krátkých příběhů – později sebranou a publikovanou jako *Dopisy Dědy Mráze* (*The Father Christmas Letters*).

Tolkien nikdy neočekával, že jeho vymyšlené příběhy budou zajímat více než jen úzkou skupinu lidí. Na naléhání bývalého studenta publikoval knihu *Hobit* (*The Hobbit*, 1937), kterou původně napsal jen pro své děti. Ačkoliv byla určena dětem, kniha si získala také dospělé čtenáře a stala se natolik populární, že nakladatel, Allen & Unwin, požádal Tolkiena o pokračování. To ho podnítilo k vytvoření jeho nejznámějšího díla, kterým se stal výpravný román *Pán prstenů* (*The Lord of the Rings*, 1954–55). Vyšel ve třech svazcích, a proto bývá nepřesně označován jako trilogie – Tolkien chtěl Pána prstenů vydat jako jediný román, ale po válce bylo obtížné sehnat papír (kniha by měla přes tisíc stran), proto byl nucen přistoupit na návrh vydavatele vydat román postupně. To s sebou přineslo problém, jak nazvat jednotlivé díly – u názvu *Dvě věže* autor nikdy nesdělil, které věže měl na mysli, s názvem *Návrat krále* také moc nesouhlasil – podle jeho mínění příliš naznačuje, jak kniha vyvrcholí. Tolkien k napsání románu potřeboval téměř deset let, během nichž ho povzbuzovali členové jeho klubu Inklings, zvláště pak nejbližší přítel C. S. Lewis, autor knih o *Narnii*.

V 60. letech se *Pán prstenů* stal ohromně populárním zvláště mezi studenty a od té doby jej nezmenšující se okruh obdivovatelů řadí mezi nejpobulárnější romány 20. století, a to jak podle odhadovaného množství příznivců, tak i podle počtu prodaných výtisků. *Pán prstenů* byl čtenáři na britském TV kanálu 4 a v řetězci knihkupectví firmy Waterstone zvolen nejvýznamnější knihou 20. století. V roce 1999 zákazníci internetového knihkupectví Amazon.com v hlasování vybrali *Pána prstenů* jako nejvýznamnější knihu tisíciletí.

Když začínal psát první kapitolu *Pána prstenů*, domníval se, že bude vyprávět pohádku pro děti podobně jako v *Hobitovi*, ale s postupem času příběh stále temněl a stával se vážnějším.

PRACOVNÍ LIST

J.R.R. Tolkien

Pán prstenů

Výňatek

Umělecký text

Příběh skončil. Hobiti se pohnuli a protáhli. „Podívejte!“, řekl Smíšek. „Měsíc vychází. Jistě se připozdívá.“

Ostatní vzhledli. A vtom spatřili na vrcholku kopce proti prosvítajícímu měsíci cosi malého a tmavého. Mohl to být jen velký kámen nebo vyčnívající balvan, který se ukázal v bledém přisvitu.

Sam a Smíšek vstali a poodešli od ohně. Frodo a Pipin zůstali mlčky sedět. Chodec upřeně pozoroval měsíční záři na kopci. Všechno bylo zdánlivě tiché a klidné., Frodo však cítil, jak se mu teď, když už Chodec nemluvil, do srdce vkrádá děs. Schoulil se blíže k ohni. V tom okamžiku příběh zpátky od kraje dolíku Sam.

„Nevim, čím to je,“ řekl, „ale najednou jsem se začal bát. Nevylezl bych z tohoto dolíku ani za nic; cítil jsem, že se něco plíží do svahu.“

„Viděl jsi něco?“ vyskočil Frodo.

„Ne, pane. Nic jsem neviděl, ale nečekal jsem, až něco uvidím.“

„Já něco viděl,“ řekl Smíšek, „nebo se mi to aspoň zdálo – měl jsem *dojem*, že kus dál na západ, kde měsíc svítí na roviny a kam už nepadá stín kopců, vidím dvě nebo tři černé postavy. Zdálo se, že se pohybují směrem k nám.“

„Držte se u ohně, tváří ven!“ zvolal Chodec. „Připravte si do ruky nějaké delší klacky!“

Bez dechu seděli mlčky a napjatě zády k ohníčku a každý upíral zrak do stínů, které je obklopovaly. Nic se nedělo. Noc nerušil ani zvuk, ani pohyb. Frodo se zavrtěl; cítil, že musí přerušit ticho; zatoužil hlasitě vykřiknout.

„Pst!“ šeptl Chodec. „Co to je?“ vydechl současně Pipin.

Nad okrajem údolíčka se na vnější straně zvedl, jak spíše cítili, než viděli, stín nebo stíny. Napínali zrak a stíny jako by rostly. Záhy nebylo pochyb; na svahu stály tři nebo čtyři vysoké černé postavy a sblížely na ně. Byly tak černé, že vypadaly jako černé díry v hlubokém stínu kolem. Frodo měl dojem, že slyší slabé zasyčení jako jedovatý dech, a pocítil tenký pronikavý chlad. Pak postavy zvolna vykročily vpřed.

Výňatek Neumělecký text

„Nejdokonalejší postavou je čaroděj Gandalf Iana Mc Kellena, ve kterém se snoubí staletá moudrost s dětským šibalstvím, obrovská magická moc s roztržitou nemotorností. Jediné minus spočívá v tom, že Gandalf není na plátně od začátku až do konce. Nemá smysl vyjmenovávat, jak dobře jsou ostatní herci. Jednodušší bude napsat, že nejméně zajímavá je Liv Tylerová jako elfka Arwen, která je přes všechnu snahu spíš Arwen než elfka.“

„Jacksonův rádobý majestátní velkofilm zprostředkovává dějovou linii s takovým velkáštvím až groteskním, že se řítí k obtížné stravitelnosti takového řešení, ke zdlouhavosti a nudě... Především se však režisérovi nedaří, aby diváka spoutal a omámil vůní příběhu, aby jej vtáhl do líčených událostí. Vážnost podání připomíná dusivý přfklp, z něhož není úniku.“

„Režisér Peter Jackson se přenesl přes všechny pasti, jež skrývá Tolkienova předloha, a vytvořil silný, překrásně vypravený film, který knihu interpretuje takřka dokonale. Všichni herci hrají velmi dobře a díky nim je rozdíl mezi Společenstvem prstenu a obyčejnými fantasy ještě propastnější. Přesto se herectví ocitá na vedlejší koleji; hlavní roli hraje krajina Nového Zélandu a počítačové triky.“ (zdroj: Google 2011)

Struktura ústní zkoušky

1. charakteristika uměleckého textu(s využitím vědomostí získaných přečtením celého díla a orientačním zasazením do literárněhistorického kontextu)
 - určit literární druh a literární žánr uměleckého textu
 - charakterizovat jazykové prostředky uměleckého textu
 - stručně přiblížit děj literárního díla a zasadit výňatek do kontextu celého díla
 - vyjádřit hlavní myšlenku literárního díla
 - uvést základní fakta o životě J.R.R.Tolkiena a vývoj světové literatury v jeho době
2. charakteristika neuměleckého textu
 - postihnout funkci textu
 - charakterizovat znaky funkčního stylu
 - určit slohový postup uplatněný v textu
 - určit a charakterizovat slohový útvar
 - charakterizovat jazykové prostředky použité v textu

Pán prstenů (v anglickém originále *The Lord of the Rings*, často zkracováno na *LOTR*) je epický román žánru hrdinská fantasy od Johna Ronalda Reuela Tolkiena, napsáný s přestávkami v letech 1937–1949. Patří mezi nejznámější fantasy příběhy, někdy bývá označován za zakládající dílo žánru.

Tolkien napsal své smyšlené příběhy včetně Pána prstenů jako mytologii pro Anglii, která na tomto poli značně zaostávala za severogermánskými bratřenci. Také potřeboval světy a legendy pro své umělé jazyky, neboť podle jeho slov „jazyk není živý, pokud nemá svoji historii, příběhy, které za ním stojí.“

Dílo je někdy označováno za trilogii, Tolkien je ale koncipoval jako celek složený ze šesti knih a původně si přál, aby vyšly v jednom svazku. Rozdělení do tří svazků včetně jejich pojmenování (*Společenstvo Prstenu*, *Dvě věže* a *Návrat krále*) prosadil vydavatel z obchodních důvodů.

Příběh popisuje světový konflikt dobra se zlem. Úkolem dobra v tomto příběhu je zničit Jeden prsten, který ve spojení se svým pánem Sauronem představuje děsivou ničivou sílu ohrožující celou Středozem. V knize sledujeme sjednocení mnoha národů a ras Středozemě v rozhodujícím zápase s Temným pánem Sauronem. V několika dějových liniích je představeno jak kolektivní hrdinství vojsk Západu, tak putování a individuální hrdinství jednotlivých členů Společenstva Prstenu.

Pán prstenů volně navazuje na knihu *Hobit aneb cesta tam a zase zpátky*. V zájmu návaznosti příběhu provedl Tolkien po vydání *Pána prstenů* v textu *Hobita* určité úpravy. Oba romány vycházejí z rozsáhlých dějin fiktivního světa Arda. Příběhy z mytologie tohoto světa jsou obsaženy v knize *Silmarillion* a v dalších svazcích, které na základě materiálu z otcovy pozůstalosti postupně připravuje k vydání autorův syn Christopher.

Dílo bylo několikrát zfilmováno – první díl a část druhého jako animovaný film roku 1978 (režisér Ralph Bakshi), poslední díl jako televizní animovaný film roku 1980 (režiséri Bass a Rankin) a v letech 2001–2003 celý příběh Peterem Jacksonem jako filmová trilogie. Na motivy knihy také vzniklo velké množství počítačových her. Také hry na hrdiny často hledají inspiraci v Tolkienových příbězích.

[editovat] Externí odkazy

Pán prstenů (v anglickém originále *The Lord of the Rings*, často zkracováno na *LOTR*) je epický román žánru hrdinská fantasy od Johna Ronalda Reuela Tolkiena, napsáný s přestávkami v letech 1937–1949. Patří mezi nejznámější fantasy příběhy, někdy bývá označován za zakládající dílo žánru.

Tolkien napsal své smyšlené příběhy včetně Pána prstenů jako mytologii pro Anglii, která na tomto poli značně zaostávala za severogermánskými bratřenci. Také potřeboval světy a legendy pro své umělé jazyky, neboť podle jeho slov „jazyk není živý, pokud nemá svoji historii, příběhy, které za ním stojí.“

Dílo je někdy označováno za trilogii, Tolkien je ale koncipoval jako celek složený ze šesti knih a původně si přál, aby vyšly v jednom svazku. Rozdělení do tří svazků včetně jejich pojmenování (*Společenstvo Prstenu*, *Dvě věže* a *Návrat krále*) prosadil vydavatel z obchodních důvodů.

Příběh popisuje světový konflikt dobra se zlem. Úkolem dobra v tomto příběhu je zničit Jeden prsten, který ve spojení se svým pánem Sauronem představuje děsivou ničivou sílu ohrožující celou Středozem. V knize sledujeme sjednocení mnoha národů a ras Středozemě v rozhodujícím zápase s Temným pánem Sauronem. V několika dějových liniích je představeno jak kolektivní hrdinství vojsk Západu, tak putování a individuální hrdinství jednotlivých členů Společenstva Prstenu.

Pán prstenů volně navazuje na knihu *Hobit aneb cesta tam a zase zpátky*. V zájmu návaznosti příběhu provedl Tolkien po vydání *Pána prstenů* v textu *Hobita* určité úpravy. Oba romány vycházejí z rozsáhlých dějin fiktivního světa Arda. Příběhy z mytologie tohoto světa jsou obsaženy v knize *Silmarillion* a v dalších svazcích, které na základě materiálu z otcovy pozůstalosti postupně připravuje k vydání autorův syn Christopher.

Dílo bylo několikrát zfilmováno – první díl a část druhého jako animovaný film roku 1978 (režisér Ralph Bakshi), poslední díl jako televizní animovaný film roku 1980 (režiséři Bass a Rankin) a v letech 2001–2003 celý příběh Peterem Jacksonem jako filmová trilogie. Na motivy knihy také vzniklo velké množství počítačových her. Také hry na hrdiny často hledají inspiraci v Tolkienových příbězích.

[editovat] Externí odkazy

PRACOVNÍ LIST

John Ronald Reuel TOLKIEN / Pán prstenů: Společenstvo Prstenu

Lit. druh: próza

Rok vydání: 1954 (česky 1990)

20. století

Tvorba: světová

Literární žánr: epický román

Místo děje: Smyšlená země - Středozemě

Obecná charakteristika díla (historické pozadí):

Tolkienův Pán prstenů (v anglickém originále The Lord of the Rings) je pokračováním příběhu Hobit (The Hobbit, 1937), který původně napsal jen pro své čtyři děti. Pán prstenů je epický román žánru hrdinská fantasy, napsaný s přestávkami v letech 1937–1949. Tvoří jej tři díly: Společenstvo prstenů, Dvě věže a Návrat krále. Patří mezi nejznámější fantasy příběhy, někdy bývá označován za zakládající dílo žánru.

Kulturní směr: fantasy

Hlavní postavy díla: Frodo - hlavní postava (Ten, který nese prsten), Sam - jeho sluha a kamarád, Gandalf - kouzelník, Chodec = Aragon - právoplatný dědic trůnu Gondoru, Legolas (elf ze Severního království), Gimli (trpaslík), Boromir (syn správce Minas Tirith).

Obsah:

V předmluvě je čtenáři odhalen vznik Prstenu moci, který nechal ukout pán temné země Mordoru Sauron, aby s jeho pomocí ovládl celou Středozem. Další děj se už týká hlavně hobitů, hlavně Froda Pytlíka. Frodo po strýci Bilbovi zdědí kouzelný prsten. Čaroděj Gandalf Šedý Froda přesvědčí, aby odešel z Kraje, kde bydlí a vydal se do Roklinky. Řekne Frodovi všechno, co o prstenu ví a zjistí, že prsten má kromě schopnosti učinit člověka neviditelným mnohem větší moc. Je to totiž Prsten moci, tento Jeden prsten má vůdčí moc nad všemi ostatními kouzelnými prsteny ve Středozemi. Kromě toho působí jistým kouzlem na svého majitele, který se na něm stává závislým a čím déle ho má, tím větší moc nad ním prsten získá. Sauron, který se domníval, že Jeden prsten byl ztracen, se o něm dozví a začne o něj usilovat. Pošle do Hobitína své Prstenové přízraky - Černé jezdce. Gandalf Froda před mocí prstenu a Sauronem včas varuje, a proto Frodo stačí z Hobitína odejít dříve, než do něj dorazí Devítka.

Frodo tedy odchází a bere s sebou své přátele Sama, Smíška a Pipina. Jejich stopy směřují do Roklinky. Ještě než dorazí do vesnice se jménem Húrka, zjišťují, že jsou pronásledováni Černými jezdci. V Húrci naštěstí naleznou spřízněného člověka a Gandalfova přítele Chodce. Ten je doprovází do Roklinky, kde sídlí Elfrond (král elfů). Při cestě dojde na souboj mezi našimi hobity, Chodcem a Černými jezdci. Frodo je zraněn a vypadá to, že umře. Zachrání ho elfka Arwen a na poslední chvíli je dovezen do Roklinky, kde je téměř vyléčen. V Roklince se určí Společenstvo Prstenu, které bude Froda doprovázet do Mordoru, kde je Hora osudu, v níž jedině lze Prsten moci zničit. Společenstvo tvoří Aragon a Boromir jako zástupci lidí, Legolas za elfy a Gimli za trpaslíky, pak samozřejmě Sam, Smíšek a Pipin a Gandalf.

Družina se vydává na cestu, avšak musí projít Morii, pradávným domovem trpaslíků, kde na ně zaútočí skřeti. Při boji s démonem Balrogem bohužel padá do propasti Gandalf. Avšak zbytek družiny je zachráněn. Potom se dostanou k elfům do Lorienu, kde je pohosti paní Galadriel. Po několika týdnech odjíždí i s několika velice užitečnými dary.

U Raurosých vodopádů dojde k rozbití společenstva. Prsten dostal Boromira do své moci a ten se jej v záchvatu pokouší Frodovi vzít. Frodo uteče jen díky tomu, že si prsten nasadí a stane se neviditelný. Po této příhodě se definitivně rozhodne pokračovat dál sám. To mu sice překazí Sam, jenž se od něj odloučit nedá a raději by se utopil než nechat svého pána jít samotného. Ale zbytek společenstva nechávají nepozorovaně za sebou a pokračují sami.

"Tři prsteny pro krále elfů pod nebem,
Sedm vládcům trpaslíků v síních z kamene,
Devět mužům: každý je k smrti odsouzen,
Jeden pro Temného pána, jenž dli na trůně
v zemi Mordor, kde se snoubí šero se šerem.
Jeden Prsten vládne všem, Jeden jim všem káže,
Jeden všechny přivádě, do temnoty sváže
v zemi Mordor, kde se snoubí šero se šerem."

John Ronald Reuel Tolkien (3. ledna 1892 – 2. září 1973) byl anglický spisovatel, filolog a univerzitní profesor, nejvíce známý jako autor Hobita a Pána prstenů. Na Univerzitě v Oxfordu působil v letech 1925–1945 jako profesor staré angličtiny, v letech 1945–1959 pak jako profesor anglického jazyka a literatury. Byl významným jazykovědcem a znalcem staré angličtiny a staré severštiny. Spolu s nejbližším přítelem C. S. Lewisem byl členem literárního diskusního klubu Inklings („Tušitelé“ nebo „Inkoustřata“). [1] 28. března 1972 obdržel od královny Alžběty II. Řád britského impéria.

Kromě Hobita, Pána prstenů, vědeckých pojednání a překladů zahrnuje Tolkienovo dílo množství textů z pozůstatosti o historii fiktivního světa Středozemě, v němž se Hobit a Pán prstenů odehrávají. Část z nich pod názvem Silmarillion uspořádal a vydal autorův syn Christopher. Tolkien pro všechny tyto příběhy používal slovo legendárium. Zbylá Tolkienova díla jsou pohádky a příběhy původně vyprávěné jeho dětem a nevztahují se přímo ke Středozemi. Pro neutuchající popularitu a vliv je Tolkien často považován za nejdůležitějšího z otců žánru moderní hrdinské fantasy.

Struktura díla: Děj knihy je řazen chronologicky, probíhá v jedné dějové linii, až na konci se linie rozdvíjí zároveň s rozbitím Společenstva. Jazyk byl použit spisovný a autor ho opět obohatil o libozvučná pojmenování osob, míst a událostí. Děj se odehrává ve vybájené Středozemi obývané bájnými tvory. Próza je doplněna a zpestřena o písně a básně, ve kterých hlavní hrdinové opěvují své činy či činy druhých. Jsou zde použity i zcela vymyšlené jazyky elfů, řeč Mordoru...

Aktualizace (vlastní názor): Kniha se mi líbila, protože byla výborně propracovaná. Tolkien vytvořil dílo naprosto unikátní svým rozsahem, propracovaností, námětem, dějem i poutavým vypravěčským stylem. Stvořil svět, který s vědeckou důkladností vybavil vlastní historií, jazykem, mýty a legendami, zabydlel ho jednotlivými národy a popsal ho od samého úsvitu až po dobu současnou.

Zpracování námětu: Pán prstenů byl zfilmován několikrát:

První díl a část druhého roku 1978, poslední díl jako animovaný film roku 1980

V letech 2001–2003 byla zfilmována celá trilogie režisérem Peterem Jacksonem jako velkofilm. Na motivy knihy také vzniklo velké množství počítačových her, také hry na hrdiny často hledají inspiraci v Tolkienových příbězích